

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
22 de setembre de 1930

"Santander, agosto 26. --- El rey recibió en audiencia especial al jefe del partido nacionalista español, doctor Albiñana, durante la entrevista cerca de una hora."

(Dels telegrames de Premsa)

Any I. — Número 26

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbrà 11 i 13 — Telèfon 19603

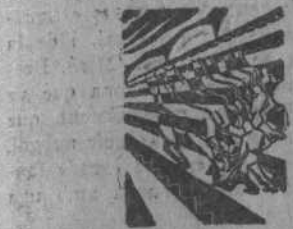
Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

La nostra confiança

LA RAMBLA, davant de l'esdeveniment futbolístic de dimecres, vol fer un prec als esportius catalans, i és el que es comporti no solament amb una màxima esportivitat, sinó també amb la major cordialitat vers els que aquell dia seran hostes de Barcelona.

Cal oblidar allò que un dia podia ofendre. Cal recordar, únicament, que l'esport és passió, però passió noble. Seria trist, molt trist, que un esdeveniment esportiu com el de dimecres, amb una finalitat tan agra-dable — finalitat benèfica i de cordialitat entre els aficionats de Castella i de Catalunya —, es veïés enfosquit amb alguna estridència que diria molt poc a favor de la nostra cultura esportiva.

CIUTADA:

Recordeu que el dia 2 d'octubre se celebrarà a l'Olympia el "Festival del Pres", patrocinat per la Premsa esquerrana de Catalunya.

Ja és prou que la policia no sàpiga a qui detenir!

Amb relació a l'agressió a la redacció de "Nosotros", el "Centro Nacionalista Español" ha fet pública aquesta nota:

"Los Legionarios de España someten a la consideración de las personas honradas si una colectividad consagrada a la defensa y seguridad de España puede aceptar el calificativo de 'presidarios' que el aludido libelo dirige al Partido Nacionalista Español. Esta fuerza política no está dispuesta a tolerar los excesos de cierta prensa insensata y seguirá rechazando en forma adecuada el libelo repugnante a que se entregue determinado periódico."

La nota porta un segell en tinta, que diu: "Centro Nacionalista Español, Legionarios de España". I la policia encara no ha trobat cap culpable! Es curiós...

QUE ESPERA EI REI?, el recent llibre de Marcel·lí Domingo, ha estat recollit per la policia

Jaume Comte i Canyelles ha prestat declaració, davant el Jutjat de Castelló d'Empúries, sobre els tractes a què fou sotmès a la Presó que dirigia Don Heracleo.

Hi ha sobreria matèria processal. Esperem...

CIUTADANIA

Una crida als ciutadans

LA fem avui, cordialment, des d'aquestes columnes, als ciutadans de Catalunya. Encara no han acabat, per a molts homes, les penes, les penes, les penes. Encara no han acabat, per a molts llars, l'angoixa del pa incert i del pare absent. Encara no han passat la frontera, per entrar a la pàtria, molts homes que van haver d'allunyar-se'n fa set anys.

I bé: cal ajudar-los. Potser caldrà ajudar-los encara molt de temps. Per això fem avui, cordialment, des d'aquestes columnes, una crida als ciutadans de Catalunya, ben convenguts que sabran contribuir a l'esforç de la Premsa esquerrana en l'èxit del "Festival del Pres", en organització per al dia 2 del mes entrant, al Teatre Olympia.

LA RAMBLA DE CATALUNYA ha de demanar avui, en nom de tota la Premsa que l'ha honorat amb la seva cooperació en l'organització del "Festival del Pres", l'ajut dels ciutadans i la seva contribució moral i material a l'èxit. Hi ha un deure de ciutadania, que els catalans, menys que ningú, no poden deixar de complir, al servei d'aquests homes que, a despit d'haver-se parlat de renovació i de pacificació, troben encara barrades al seu davant les portes dels presidis i de les fronteres.

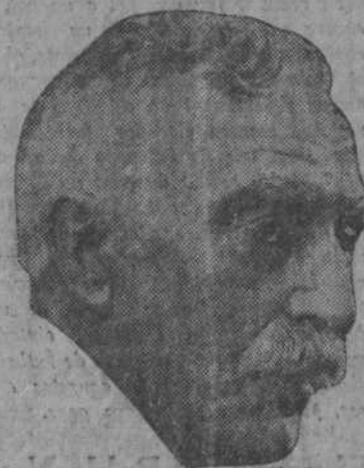
Serà el de l'Olympia un gran festival català. Però serà, sobretot, un gran festival a profit dels presos i dels exiliats. Dos motius perquè Barcelona sàpiga, el dia 2 d'octubre, correspondre a l'esforç que la Premsa esquerrana i liberal de Catalunya ha realitzat per portar — ja que la llibertat no és possible — un consol fraterno a les vides doloroses dels militants obrers empresonats i als perseguits polítics.

LA RAMBLA DE CATALUNYA, que ha fet un lema del mot ciutadania, espera que la ciutadania catalana sabrà respondre dignament el dia 2 d'octubre.

Llegiu i propagueu

LA RAMBLA DE CATALUNYA

EL GLORIOS EXILIAT

Saludem cordialment Francesc Macià en el seu 71.è aniversari

El gran partit benèfic de dimecres

HA ESTAT DESIGNAT L'EQUIP CATALA

Zamora jugarà per darrera vegada amb l'equip de Catalunya

Ahí fou acordat, en definitiva, l'equip que, en representació de Catalunya, ha de jugar dimecres contra Castella, al camp de Les Corts. L'únic punt dubtós que hi havia — el porter — ha estat solucionat gràcies a l'ofertament desinteressat de Ricard Zamora, el qual, tenint en compte la finalitat altament benèfica del partit, i desitjós, per altra part, d'acomodar-se del públic català, s'ha posat a la disposició de la Federació Catalana, acceptant aquesta — molt encertadament — el seu concurs.

L'equip designat és, doncs, el següent:

ZAMORA
SAPRISSA ALCORIZA
MARTÍ GUZMAN, CRISTIA
VENTOLERA SAMITIER SAGI
GOIBURU AROCHA
Suplents: CASANOVES, VIGUERES, CASTILLO i GALLARD.

L'equip madrileny no se sabrà del cert fins a demà. Tenim, però, referències que enviaran a Barcelona el millor que tinen. Tot fa preveure un èxit, les probabilitats del qual s'accentuen molt més amb el concurs de Ricard Zamora, màxima figura d'actualitat en els moments actuals.

Cal no oblidar que aquest partit és a benefici de la família del malaguanyat jugador Gilman, de la Mútua de Jugadors i de l'Asil de Sant Joan de Déu.

El president de la Federació Centre, doctor Oller, ha cedit una magnífica copa, que serà disputada pels esmentats equips en dos partits.

ESPORT

Una crida als esportius

Dimecres al camp de Les Corts, tindrà lloc l'anunciat partit de futbol entre els equips representatius de Castella i de Catalunya. La finalitat d'aquest partit — altament benèfica — fa que ens n'ocupem des d'aquest lloc frontal del nostre setmanari, per a recomanar a tots els esportius llur assistència.

Deixem de banda l'aspecte tècnic de la lluita en perspectiva — lluita que confiem que serà interessant — per a deturar-nos exclusivament en la seva finalitat. En aquests moments no ens ha d'interessar més que d'una manera purament informativa, la composició dels equips; si actuarà o no actuarà Zamora, figura d'actualitat, si el nostre equip representant té probabilitats de guanyar o de perdre. En aquests moments, el que ens ha d'interessar a tots — començant pels jugadors i actuant pel públic — és que el camp de Les Corts s'ompli dimecres, de gom a gom. Que es facin força pessetes. Que la finalitat — elevadíssima — dels organitzadors — triomfi.

Tots els esportius saben que la recaptació, els beneficis d'aquest partit, que poden ésser importants si tots els esportius corresponen, van des dels tres fins a la família del dissortat jugador vilanès Emili Jimeno, traspassat la temporada passada a causa d'un accident del joc; a la Mútua de Jugadors en projecte, i a l'Asil de Sant Joan de Déu, de nens malalts i esguerrats.

Seria molt lamentable, molt trist, molt descoratjador, que dimecres els esportius catalans no corresponguessin a la iniciativa de la Federació Catalana. Seria molt lamentable, molt trist, però estem certs que no es donarà aquest cas. Contribuir amb un petit esforç a l'èxit econòmic d'aquest partit, no és altra cosa que un gest de ciutadania. I els esportius catalans han palesat a bastament, d'un temps ençà, llur esperit ciutadà i llurs sentiments humanitaris.

Es un acte, en efecte, d'humanitat. I per això no tenim cap inconvenient, sinó que ho fem amb goig, a pregar, a implorar l'ajuda dels esportius. Més, encara, Gosem a demanar a quells ciutadans que ens llegeixen i que no són esportius, aquells als quals una competició esportiva no els diu gran cosa o no els diu res, que dimecres, si tenen lleure, vagin també a Les Corts. Podran fer una obra d'humanitat i podran, ensom, veure de prop el que és l'esport, el que fan els esportius quan hom els crida per a fer una obra d'aquesta mena.

La temporada futbolística tot just ha començat. I serà bo que comenci sota aquests auspici admirables. Amb un partit cada temporada, que tingui una finalitat semblant a la que té el partit de dimecres, quantes llàgrimes podríem estregar!

I, ja que ho hem dit, insistim. La Federació Catalana hauria d'instaurar aquest costum. A cada començament de temporada, un partit — un gran partit — benèfic. Això ens redimiria dels petits defectes — tots esmenables — que l'esport i els esportius encara patim, i fóra un pas més — un gran pas — en el camí de l'esport a la ciutadania.

Caldria, també, en atenció a la finalitat d'aquest partit, que el Barcelona cedís generosament el seu camp, que, segons tenim entès, li correspon per jugar-se el partit en el seu camp, i que cedís l'1.º de cent que els correspon, per jugador seleccionat, els altres cercles; caldria, també, que els jugadors renunciessin llurs honoraris i, si no fos demanar massa, també demanàrem que els àrbitres fessin una cosa per l'estil.

Si en una ocasió com aquesta els clubs, els jugadors, tothom, no fa el sacrifici necessari, en una altra ocasió serà, potser, més difícil de fer-ho.

La jornada de dimecres exigeix de tots un petit esforç.

L. AYMAMI I BAUDINA

L'ACTUALITAT ESPORTIVA

Ahir va començar el campionat de Catalunya de futbol, de primera categoria

Ramon Artigues, vencedor de a la IV travessia del port de Barcelona

Canyardo ha guanyat la Volta Ciclista al País Basc

LA V TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA
El moment emocionant de la sortida. Sis-cents homes a l'aigua. Artigues fou, altra vegada, el gran vencedor; el tarragoní Ricomà, la gran revelació; i Celoni Fernández, el qui completà el terçet.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL

El partit Europa-Badajona era el que es preveia més competitiu de la jornada. El pronostic no va fallar. De competitiu, però, en foren tots tres partits, àdhuc el de Les Corts, que la gent esperava sense gots d'emoció.

EN TENA I AL BARCELONA

Quan escrivim aquest buirac encara no se sap de cert on anirà En Tena. Però el que hi ha de segur és que En Tena i l'Espanyol no s'han vingut de tractes i que el club de la carretera de Sarrià ha lliurat "ipso facto" la baixa a l'ex-sabade-llenc.

Sembla que, mig a la quieta, el Barcelona està en tractes amb En Tena, i no ens sorprendria que en sortir, aquest buirac ja l'ex-mig ala de l'Espanyol hagués signat pels blau-grana. Amb tot, com que En Tena té propostes bones de l'Atlético de Madrid, del València i del Sabadell, la cosa no està encara ben decidida.

AIXO NO ES ALLO, SE- NYORS DE L'ESpanyOL

Quan es va començar a parlar del traspass d'En Zamora al Madrid, un element dels més característics de l'Espanyol va deixar-se fer un inter- vint en el qual deia entre altres coses, que l'Espanyol no volia res per força i que el jugador que no estigués con- tent el deixarien marxar, amb tota lli- bertat.

Ara bé: En Padron, com sap tothom, no està allò que se'n diu molt encistat de la vida, i encara que tot l'embole que hi ha amb la seva fitxa s'acabi amb una renovació de llicència a favor dels "blanquiazules", les males estones i els disgusts ja hi han estat. I pel que sembla En Padron va de- manar que, tota vegada que les condi- cions que ell posava no convenien al club, que li donessin la baixa, que ja es cercaria feina. Però els de l'Espanyol no ho hi van voler donar.

I això no és allò.

L'ASSEMBLEA DE L'ES- PANYOL

L'assemblea general que l'altra nit celebraren els socis de l'Espanyol, fou moguda. Hi hagué un interès i aferrissat debat entorn de la llengua que s'havia d'emprar, i a l'últim guanyaren els defensors de la nostra.

Algú haurà llegit aquesta notícia sense immutar-se. Nosaltres, no. Atendrà una certa importància. Sens dubte els nostres estimats companys de "El Mundo Deportivo" ho interpretaren de la mateixa manera — no sabem si seriosament o en broma — posaren en el títol de la informació de l'assemblea "Espanyol" i no "Re- panyol".

ELS QUE MES SENTEN LA MARXA D'EN ZAMORA

Tenim la certesa que la fugida d'En Zamora, a Madrid, haurà sabut greu a molta gent.

Uns dels que més ho senten, però, són els empresaris del Prontó Nove- tals.

Paraula.

ESPORT I CIUTADANIA

Ha començat el campionat. I ara més que mai s'imposa la ne- cessitat d'intensificar la campanya pro- esport i ciutadania.

Ans agradoria d'esportistes, i fins i tot, celebrarem que del cam- pionat que ara acaba de començar no en sortís amb esgarriades la ciu- tadania.

Ara més que mai cal insistir.

EL QUE VA DE DISSABTE A DILLUNS

Dissabte tothom esperava el comen- çament del campionat amb il·lusió i una certa esperança.

Ara, dilluns, ja n'hi ha que en diuen fàstics i que voldrien que s'ha- gués acabat.

A Les Corts

EL BARCELONA COMENÇA EL CAMPIONAT AMB UNA DIFÍCIL VICTÒRIA SOBRE EL SABADELL PER DOS GOLS A UN

Primer partit de campionat al camp de Les Corts. Públic molt nombros i sense omplir, i també molt nerviós i cridaner. Dos equips de tècnica completament oposada, però tan desentrenats uns com altres. Els que pronosticaven una victòria fàcil del Barcelona s'equivocaven de mig a mig. Enllunysat segurament per aquells "scores" que els blaugranes aconseguïen no fa pas molt sobre equips belga i valencians—20 gols a 3, en tres partits—, no comptaven amb un Sabadell fogós, entusiasta i fins i tot, disposat a fer complir el que ja sembla tradició que el Barcelona perdi el seu primer partit de campionat i al seu camp, per modest que sigui el seu adversari.

El Sabadell sortí de trascanç i estigué a punt d'amargar la festa al bon barcelonista, que anà al camp convençut de sofrir un empat de gols. Si abans del partit haguessin dit a qualsevol dels incondicionals blaugranes que els seus jugadors havien de sofrir tant per aconseguir la migrada victòria que aconseguí, segurament que si no us pega, us deixa amb un gest mig olímpic de despreci i de compassió. Tal era el convenciment d'una victòria copiosa davant de l'equip que per primera vegada, després d'un parell d'anys d'estar al grup B, es troba amb el Barcelona per disputar-li el campionat de primera categoria.

Causa d'aquesta anomalia? Potser en podríem analitzar moltes i justificatives. En primer terme diríem que el Barcelona se'n presentava desentrenat tant en el joc individual com de conjunt. Cap dels seus jugadors encertava córrer la bola ni fer cap jugada brillant. L'únic potser que brillà fou Ramon; talés una gran dosi de voluntat i encert, i després d'ell, Piers, que també estigué força bé totes les vegades que entrà en joc. Golburu, en canvi, va estar apagat, descolocat, fins semblava que atabalat. Amb un altre jugador qualsevol al seu lloc, potser el Barcelona no hauria acabat amb una victòria tan difícil. En descàrrec seu, diríem que darrera tenia un mig, Font, que no va tenir pas el seu millor dia, i així l'obligà a jugar un tant rerepassat. Però jugà en excés retardat, la qual cosa feu que perdés moltes ocasions de rematar.

Una altra causa—i aquesta justificaria potser més que l'altra el difícil resultat—fou que el Sabadell oposés al joc més o menys tècnic del Barcelona, la seva gairebé tradicional tècnica destructiva, però no sols destructiva de joc, sinó destructiva de tornells i físics del contrincant. Els sabadellencs, per exemple, posseïen una defensa que es mostrà digna substitut de Sorribes en l'especialitat del joc violent. Amb ell foren molts altres jugadors sabadellencs que el secundaren en aquesta modalitat de joc, que potser amb un altre àrbitre els hagués resultat fúnest. I diem amb un altre àrbitre, perquè Vilalta ahir va estar a punt d'esser el causant dels primers incidents desagradables que sempre hem de lamentar.

No va saber imposar-se de bon principi, i quan va voler-ho fer ja era tard. Els jugadors sabadellencs lluraven a tota mena d'excessos. Entraven amb els genolls i colles. Els jugadors del Barcelona rotolaven per terra com nins d'una pulgarrada de pim-pam-pum. Els sabadellencs no tenien tanta tècnica, però per violència guanyaven de llarg. Si fóssim àrbitres de boxa, de greco-romana o de les simples baralles de galls, hauríem declarat el Barcelona vençut per inferioritat manifesta. Demés, els del Vallès, quan se'ls marcava una falta en

contra, no permetien que es tirés. D'una puntada de peu allunyaven la bola del lloc on havia d'esser tirada. L'àrbitre els amonestava, però no passava d'ací. En una ocasió, fins Sangüesa, que mentre jugà al Badalona el veíem molt pacífic, ahir se'n mostrà molt rondinaire, com a capità del seu equip se les empenygué amb l'àrbitre, i un company seu, sigui per separar-los o pel que fos, agafà l'àrbitre per la solapa d'una manera que semblava que el volia sacsejar. Vilalta, energic, feu un gest napoleònic, assenyalant la porta de sortida a aquell jugador, però com que el joc continuava i la bola s'apropà allí, aquell jugador continuà el joc i no en feu cap cas de les ordres de l'àrbitre. Aquest no donà més importància a la cosa i no passà res. Poc després Guzman hagué de retirar-se amb sang al nas, de resultes d'un cop de colze.

QUATRE XUTS AL PALI

Una altra causa: Quatre xuts al pali. Això demostrarà eloquentment que al Barcelona no el va acompanyar la sort, a més de jugar malament. Quan estaven empatats a un gol—que durà molta estona—, Samitier veié estrellat un magnífic xut i una fulminant capcinada, el pal. Ramon entrà a rematar en un d'aquests rebots al pal i també s'estrellà els seus bons intents contra el pal. Un altre xut, encara, de Golburu, va rebote al pal. El Sabadell jugà, doncs, amb un porter i dos pals que pararen més que el porter.

EQUIPS I GOLS

Vilalta ha hem dit més o menys com arbrà. Sota les seves ordres els equips s'arregleraren:

F. C. Barcelona: Llorenç, Oro, Mas, Font, Guzman, Castillo, Piers, Golburu, Samitier, Ramon i Pedrol.

C. E. Sabadell: Massip, Morral, Giner, Salanguera, Gràcia, Codina, Sangüesa, Bertran, Garreta, Roca i Pèrer.

Als tres minuts de començat el partit, un córner contra el Sabadell i una fallada de Morral dona ocasió a Samitier per marcar el primer gol.

El ràpid gol, aconseguit pel Barcelona, no resta ànims als sabadellencs. Ans al contrari, els enardí i vingueren tots aquells excessos que hem apuntat abans. I cinc minuts abans d'acabar la primera part un xut de Roca Oro no encerta a desviar-lo al mateix temps que impedeix a Llorenç, que s'havia llançat, de local-lo.

No cal dir com fou d'animat el partit a la segona part. Els jugadors barcelonistes no n'encertaven ni una. Golburu no era mai al lloc. Samitier calculava malament el bot de la bola i perdía més d'una ocasió. Pedrol bregava amb fe i molta valentia, tanta, que deu minuts abans d'acabar la partida s'internà, encara que molestat per Salanguera, i enregà un xut amb tant d'efecte, que malgrat que Massip bloquejà la bola, no pogué evitar que se li escorregués de les mans i entrés per la porta tot xino-xano. L'entrada fou tan lenta, que els cors dels barcelonistes estigué uns moments sense batejar. La bola no es decidí a entrar i ho feia amb tota parsimònia. Quan s'escapava de les mans de Massip, el públic, que va preveure el gol del desempat, obrí la boca per cridar gol, però es va haver de quedar amb la boca oberta uns instants. Sortosament per a ells pogueren continuar el crit iniciat per saludar el gol que els donava els dos primers punts i l'única victòria de primera categoria aconseguida ahir.

J. M.

RESULTATS DE PRIMERA CATEGORIA

Barcelona - Sabadell	2-1
Europa - Badalona	1-1
Espanyol - Júpiter	2-2

CLASSIFICACIÓ

	Partits				Gols			Punts
	J.	G.	E.	P.	F.	C.		
F. C. Barcelona	1	1	0	0	2	1	2	
C. D. Europa	1	0	1	0	1	1	1	
F. C. Badalona	1	0	1	0	1	1	1	
R. C. D. Espanyol	1	0	1	0	2	2	1	
C. D. Júpiter	1	0	1	0	2	2	1	
Centre d'Esports de Sabadell	1	0	0	1	1	2	0	

A MONTSERRAT EN AUTOMOBIL

Amb l'objecte de donar més facilitats a l'immens públic que visita diàriament el Reial Monestir, el concessionari d'aquesta línia participa que, ultra el servei que diàriament ve prestant sortint de la Plaça Universitat a les 8 del matí, al preu de 12 pessetes el passatge d'anada i tornada, hi haurà un altre servei a les 6:30 del matí, cada dia, al preu popular de pes. 875.

PER PASSATGE D'ANADA I TORNADA

El viatge s'efectua sense transbord i els autos deixen al peu mateix del Monestir. Les anades i tornades serveixen per al dia que hom desitja, avisant-ho. Es desparten passatges a la Rambla de Catalunya, 52; Plaça de la Universitat, 12, i a totes les Agències de Viatges.

El campionat vist per un forat

Ja la ballem

Ahir va començar el campionat de Catalunya de primera categoria i van començar allò que la gent en diu sorpreses. Dels tres partits anunciats, el del camp del Guinardó era—segons opinió general—el que havia d'esser més disputat i de resultat més igualat. El del Poble Nou tenia probabilitats d'esser una cosa per l'èstil. El de Les Corts l'esperava tothom—adjudic els sabadellencs—sense un gros interès; tothom estava convençut que els campions de Catalunya s'apuntarien una victòria sorollosa amb la mateixa facilitat que hom fa una costellada, i fins hi hagueren crítics que tingueren uns mots de compassió i encarrérgen a Déu l'ànima de l'equip sabadellenc.

L'opinió general respecte als dos primers partits, no es va equivocar. L'Europa va empatar amb el Badalona, i l'Espanyol va empatar amb el Júpiter. Ningú, però, no esperava que el Barcelona guanyés per un resultat tan migol.

No sabem si és que tots els equips de primera categoria són molt bons o si és que tots són dolents. El cas és que en els tres partits celebrats ahir a la tarda les forces es presentaren molt igualades; i siguin bons o siguin dolents, això ja preveurem—contra el que esperava molta gent—un campionat interessant, sobretot quan els equips de la trilogia tradicional hagin de jugar—com diuen—que ve es dona el cas—en els camps de la trilogia moderna.

Les botesses han començat, i han començat simultàniament els disgustos. La primera jornada ha resultat molt millor del que esperàvem, i confiem que les que vindran no ho seran menys.

El partit de Les Corts

Ahir el Barcelona va presentar contra el Sabadell la combinació número 1 que pot fer amb els jugadors que té inscrits. Com hem dit diuen que se veuen la combinació número 2, i així successivament, fins que el cercle blaugrana hagi fet amb els jugadors de què disposa totes les combinacions possibles. Ens queda encara l'esperança que si no n'hi ha prou amb el campionat de Catalunya, el campionat de Lliga permetrà allargar l'esperança.

Com hem dit abans, tothom esperava una fàcil victòria del Barcelona, i va anar de poc que la jornada d'ahir no fos d'una manera absoluta la jornada dels empats. Poc minuts abans d'acabar el partit, aquell pal que hi ha al gol de dalt sostenia des d'una descomulgadora per als barcelonistes i extraordinàriament engrescadora per als sabadellencs. En aquestes darreres minuts, però, es produí la jugada més o menys fortuïta que havia de donar la victòria al Barcelona, i d'aquesta manera s'escapà l'equip blaugrana de patir per la mateixa sort que els seus dos companys de primera fila. Deixant de banda que la sort potser no acompanyà el Barcelona, el cert és que els seus partidaris no caren sortir goixos engrescats per la victòria aconseguida, que després de la primera jornada d'aquest campionat els situa al cap de la classificació.

El sabadellenc, pel contrari, després d'haver anat a Les Corts amb el presentiment d'experimentar una seriosa desfeta, en sortir plenyent-se de no haver pogut aguantar l'empat fins al darrer moment. Això—el resultat d'ahir—, quin dubte té que ajudarà a elevar la moral de l'equip del Vallès i qui sap si el camp de la Creu Alta tornarà a ésser enganyat aquell camp fàidic que tant de respecte feia als nostres equips asos.

La lluita fou dura, disputada, interessant. El seu desenvolupament i el mateix resultat del partit diuen, però eloquentment la resistència que els sabadellencs opoaren al Barcelona. L'equip blaugrana, vencedor, no va aturar el seu portador; l'equip del Vallès, batut, va satisfer en canvi amb el coratge les esperances dels seus. Una vegada més es demostra amb això que el guanyar o el perdre un partit no és el principal. Esperem amb veritable interès les properes actuacions dels dos equips que ahir foren adversaris, per tal de veure si la resistència del Sabadell és una cosa definitiva i si el decadiment, la desorientació del Barcelona fou ahir una cosa circumstancial. El resultat de Les Corts haurà servit perquè els sabadellencs següents els campionats amb unes actituds inapropiades fins ahir i perquè el Barcelona aprengui una vegada més que en futbol, com en tot, no hi ha enemic petit.

El partit del Guinardó

La topada entre gràcies i badalones era, abans de diuen, la que es presentava més interessant de la jornada. Hi havia interès per veure l'Europa després de la seva llarga i brillant encorrida pels pòssos nòrdics i hi havia també interès per veure l'actuació del Badalona, en excel·lent forma, segons opinió de molta gent.

El presentiment general no va equivocar-se en aquesta ocasió. El partit entre l'Europa i el Badalona no fou tècnicament molt brillant, però fou, en canvi, molt disputat, i per tant emocionant. L'Europa va debutar en la competició amb desgràcia. Primerament, es trobà mancat del seu porter titular, el qual experimentà ahir una desgràcia de família. Això, que significava una desmuntada moral i material per a l'equip gracienc, fou de moment compensat amb la balça forçosa que experimentà la malaia del

seu mig centre. Estava escrit, però, que l'Europa havia de jugar en condicions desfavorables, i moments després d'haver-se iniciat la lluita, es lesionà el seu jugador Calvet, i l'equip gracienc es trobà mancat de l'element clau en tota la resta del partit.

Deixant de banda si l'Europa estigué o no estigué de sort, hem de convenir que el Badalona va fer un paper excel·lent en el seu debut en aquest campionat i que, com el Sabadell, es presentava com un adversari difícil, especialment en els partits que ha de jugar en el seu camp.

El resultat fou d'empat a un gol, i encara que, nominalment, un empat equival a un repartiment de punts, ahir al Guinardó poguérem comprovar que aquest repartiment no solifica de la mateixa manera els dos interessats. Els partidaris de l'Europa delen que "ja" havien perdut un punt no donant importància al que havien guanyat; els del Badalona, en canvi, estaven molt contents pel punt que havien guanyat i no es recordaven del que havien perdut. Aquest fenomen semblarà un fet inexplicable a qualsevol ciutadà que no estigui fíct en coses de futbol; als que sabem com van aquestes coses, però, no ens estranya gens.

El partit del Poble Nou

Al camp del Júpiter van jugar aquest equips i l'Espanyol. La gent admira, per endavant, la possibilitat d'un resultat un gol i mig per als fins ara companys d'En Zamora. En efecte, l'empat aconseguit té per a l'Espanyol idèntiques característiques que l'empat del Guinardó té per a l'Europa, de la mateixa manera que

LEWIS

Aquest minut, amb la corresponent llegenda, ens el lliurà el nostre company Castany, aventurant-se als esdeveniments, dissabte a la tarda. L'amic Castany — com molts d'altres ciutadans menys-humoristes que ell — no la va encertar aquesta vegada. La sorollosa victòria del Barcelona que preveia, no es va produir. És clar que el més pràctic hauria estat fer un dibuix nou, adequat a les circumstàncies, però ens ha fet una certa il·lusió fer quedar malament l'amic Castany, i per això li publiquem aquest.

ELS ALTRES PARTITS D'AHIR A LA PENÍNSULA

EL CAMPIONAT DE GALICIA

Els resultats de la jornada d'ahir foren els següents:

Celta, de Vigo, baté el Burgos, d'Orense, per sis gols a cap.

El Deportivo, de La Corunya, baté l'Eiríria per tres a cap.

El Racing del Ferrol va vèncer el Corunya per tres gols a cap.

EL CAMPIONAT DE VALENCIA

El partit entre el Valencia i el Saguntino constituí una fàcil victòria dels de Mestalla per set gols a un.

El Castelló empatà a cap gol amb l'Esporting de Sagunto, i el Levante va guanyar el Gimnàstic per un gol a cap.

CAMPIONAT DE CANTABRIA

El Raing de Santander va batre l'Unión per tres gols a cap. Aquest partit es va jugar al matí. A la tarda va jugar amistosament amb l'Esporting de Gijón; també va guanyar pel mateix resultat.

CAMPIONAT DE GUIPUSCOA

La Reial Sociedad de San Sebastián va apuntar-se una fàcil victòria en batre l'Euskaduna per nou gols a cap.

En tornar de les vostres vacances, feu els encàrrecs de laboratori fotogràfic a la

Casa Casellas Santa Anna, 4

que garanteix

RAPIDESA - PERFECCIÓ - ESTALVI

FUTBOL

GRAN PARTIT DE SELECCIONS REGIONALS

Castella - Catalunya

Dimecres, dia 24, diada de la Mercè, a tres quarts de quatre de la tarda

CAMP DE LES CORTS Entrada general: 250 ptes.

Despatx d'entrades: F. C. Barcelona, R. C. D. Espanyol, C. D. Europa i Federació de Futbol, Via Laietana, número 47, segon.

La veritable expectació de la jornada l'ocasiona l'anunci de la presentació del gallec Edelmíro. S'havia fet córrer molt allò de què va fer dos gols a Zamora; com si això fos una cosa realment extraordinària (sense que amb això intentem molestar l'in-

Al Guinardó

L'EUROPA VA EMPATAR A UN GOL AMB EL BADALONA, DESPRES D'UN PARTIT MOLT DISPUTAT

El partit que al camp de l'Europa van jugar ahir a la tarda l'equip del club propietari del camp i el del Badalona, no va tenir la virtut d'atraure al Guinardó un nucli massa gros d'aficionats. A les populars hi havia una mica més de mitja entrada, però, en canvi, les tribunes no arribaren a aquesta quantitat ni de bon tros. I per cert que el partit es presentava interessant, ja que el Badalona és un enemic perillós per qualsevol equip que es creix quan actua en camp contrari.

El col·legiat català senyor Comorera, a càrrec del qual anava la direcció de l'encontre, va manar l'alineació dels equips, que ho feren de la manera següent:

Europa: Zarrazu, Viguera, Alcoriza, Obiols, Layola, Gamis, Gironés, Bestit, Miró, Calvet i Alcázar.

Badalona: Casanoves, Borrás, Ràfa, Mena, Molina, Cristià, Segura, Castro, Forges, Garriga i Tejedor.

Els jugadors de l'Europa portaven una llacada negra al braç, en senyal de dol per la mort del pare de Florença, el qual deixà d'ocupar el seu lloc per aquest motiu.

De seguida que l'àrbitre donà la senyal de començar el partit, el joc es feu interessant: el partit prometia valdre força. Es veien jugades de qualitat i tots dos equips posaven molt d'interès en la lluita. Però, de mica en mica aquest entusiasme va anar minvant, ja que els jugadors veïen que els seus esforços eren infructuosos. El joc en aquesta estona es feia tan aviat en un camp com a l'altre, i es pot dir que cap dels dos equips no demostrava ésser superior. Cal tenir en compte que Calvet s'havia lesionat als onze minuts de joc, i s'havia hagut de retirar, per la qual cosa l'Europa es quedà tota la resta del partit amb dos jugadors.

Als vint-i-cinc minuts de joc, Ràfa desvià amb la mà una pilota que era gol segur, i Comorera manà que fos executat el corresponent penal. Layola fou l'encarregat de tirar-lo i la pilota la va deturar el travesser, i la defensa allunyà el perill. El joc no prengué pas interès, i per tal d'aconseguir que els jugadors s'animesin, fou necessari que Miró, d'un xut creuat, magnífic, marqués el primer gol quan portaven trenta minuts de l'hora de començar. Això va esperonar els badalonins, els quals, el temps que faltava per al

deixans, el van portar a un tren molt notable, i aconseguiren dominar als seus adversaris.

I el segon temps va començar també amb el mateix interès per part dels de la ceta, interès que es traduí en el gol de l'empat, aconseguit per Garriga. d'un xut formidable, des de lluny, als cinc minuts d'aquesta segona part. D'aquí en avant el joc va fer que una i altres posesin un entusiasme màxim en la lluita, i això va fer que veiéssim una segona part molt moguda i plena de moments de veritable emoció. Les jugades perilloses se succeïen continuament en les dues portes, però ni els uns ni els altres aconseguiren fer variar el marcador, i el partit s'acabà, doncs, amb el resultat d'un a un.

Tal com van anar les coses aquest resultat és just. Es veu que el Badalona podia marcar algun altre gol, però cal no oblidar que l'Europa va tenir moment que semblava que anava a marcar, i a no haver estat per la brillantíssima actuació de Casanoves i Ràfa, potser no hauria estat un empat el resultat de l'encontre que ens ocupa.

L'Europa, en la forma que va jugar no podia fer més del que feu. Els seus elements posaren tot el seu entusiasme per aconseguir el triomf, però la superioritat numèrica dels seus contraris per força s'havia de notar. El porter no va fer res de bo. La defensa i la mitja foren les millors ralles de l'equip, i els seus components estigueren encertats per un igual, i de la davantera es distingiren Miró, Bestit i Calvet la poca estona que va jugar. El primer especialment, que va estar a punt d'aconseguir un gol, al segon temps, en una jugada fantàstica que fou coronada amb una franca ovació.

Del Badalona els millors foren Casanoves, Ràfa i Cristià, dels quals es pot dir que aguantaven l'Europa tots tres sols. Els altres van tenir moments de tot, i de la davantera els extrems estigueren encertats, especialment Segura; Castro superà a Garriga i aquest a Forges.

L'àrbitre del senyor Comorera, un arbitratge força difícil, va satisfer. No va ésser perfecte, però fou ben imparcial i els seus errors foren comptadíssims.

JOAN B. TINTORER

Al Poble Nou

EN UN ENCONTRE JUGAT A UN TREN FORTÍSSIM, L'ESPANYOL I EL JUPITER EMPATAREN A DOS GOLS

Si en mitjançar l'encontre que anem a ressenyar ens haguessin dit que s'hauria acabat amb el resultat que va acabar, hauríem dit que no podia ésser. I tots els que ahir a la tarda anaren al camp del Júpiter compren- dran el per què d'aquesta afirmació, ja que veïem com nosaltres les incidències de la partida i la inusualitat aconseguida del joc desplegat pels braus jupiterians.

Per la nostra part, ja hi firmàrem en què tots els encontres de campionat que hem de veure en la present temporada fossin tan interessants com el que ahir es jugà al Poble Nou. Així com en altres ocasions no ens estem de blasmar de la insípida d'algunes ocasions, no acostumem a regatejar els elogis quan ens ofereixen una bella partida.

Ahir cal reconèixer que en l'ofert- ren. El camp dels gris-grana oferia un brillantíssim aspecte. Tan brillant com poques vegades l'havíem vist. A l'en- contre hi assistí tot Poble Nou en pes i un nombrosíssim contingent d'incon- dicionals de l'Espanyol. Allò dels quatre socis ja ha passat a la història. Al camp hi havia bon nombre de fa- nàtics jupiterians, però de fanàtics espanyolistes no n'hi havia menys.

L'empat amb què acabà el partit és un fidelíssim reflex de les incidències de la partida i un premi just als esforços dels uns i dels altres. Tal com jugaren l'Espanyol ni el Júpiter es mereixien perdre, millor dir, tots dos mereixien guanyar. Es per això que diem que l'empat és el que s'acosta més als mereixements d'un i altre.

Com ja hem remarcat abans, els del Júpiter foren un encontre curi- osament d'encert. L'onze jupiterià és un d'aquells equips que es creix en con- sonància amb la qualitat de l'equip contrari. Això és el que li passà ahir. Palesaren tal entusiasme i jugaren amb tant d'encert que la major part del temps de joc estigueren conven- çuts que s'endurien la victòria.

Però no fou així. L'homenatge proposat, les circumstàncies disposen, i l'Espanyol a darrera hora, en una brillantíssima reacció, desfer l'avantatge coratjosament adquirida pels jupiterians i engegà per terra les il·lusions gairebé realitzats—dels incondicionals del cercle gris-grana.

En brus línies donarem una impresió del que fou l'encontre i les actua- cions dels nou elements que hom de- sítava veure dubtar.

La veritable expectació de la jornada l'ocasiona l'anunci de la presen- tació del gallec Edelmíro. S'havia fet córrer molt allò de què va fer dos gols a Zamora; com si això fos una cosa realment extraordinària (sense que amb això intentem molestar l'in-

signe porter). I per tant hom espera- va aquilatar la seva valia. I bé: se- ue que sigui res de l'altre món, Edelmíro és un bon davanter centre que un cop ben entrenat a jugar amb els seus companys d'equip pot ésser un boníssim conductor de línia. Ara per ara, creiem que no pot suplir En Te- na II. Ahir jugà una miqueta rera- sagat i estigué qualsevol indecís, però en alguns xuts que feu veíem que, efectivament, és un hàbil xutador.

Pel que respecta a Muñoz, ja ens va agradar més. És ràpid, segur i actiu- tívissim i dribla d'una manera molt semblant a la de Padrón, però sense tanta filigrana. El gol que feu l'ob- tingué d'un xut digne d'un mestre.

Tots els altres de l'equip espanyolista compliren. Ens abstinem de donar- ne la impressió, puix que és soberra- ment coneguda dels nostres lectors. Soler fou el pitjor de tots; al cap de poca estona de començar la segona part s'esgotà tant, que ja gairebé no podia donar un pas. Abans, però, estigué insegur i feu les passades amb evident descens.

Del Júpiter gairebé que no podem dir qui va destacar, puix que tots lluitaren com a lleons. A remarcar la tasca del barcelonista Bussot i de Pueyo.

Si e Júpiter continua amb el mateix entusiasme i encert d'ahir ens per- metem el luxe de pronosticar-li un bon lloc en la classificació final del cam- pionat.

El públic estigué molt cridaner i comprenguérem que continuaren es- sent inútils totes les observacions que es facin en aquest sentit.

El primer en marcar fou l'Espanyol, d'un bonic xut de Muñoz, i cinc minuts després el Júpiter obtingué l'empat d'una tallada de Moliner, que aprofità Coromines per empenyer la bola cap a la porta.

Faltava poc per acabar la primera part quan el mateix jugador obtingué el segon gol d'un bon xut ras. Aquest avantatge durà força estona omplint d'entusiasme els "istes" jupiterians, però quan faltaven vint minuts per acabar l'encontre vingué una forta reacció espanyolista que ocasionà el gol de l'empat, obra d'Edelmíro.

Casterlans fou el que s'encarregà de dirigir l'encontre, i ho feu amb tot l'encert que permeteren les circumstàncies.

Espanyol: Arnar, Sapriosa, Moliner, Trallal, Soler, Pausas, Vantol- drà, Galland, Edelmíro, Muñoz i Bosch.

Júpiter: Maza, Bussot, Blanes, Bonfill, Rosalench, Peiró, Pueyo, Barceló, Climent, Coromines i Guix.

A. PINAZZO S.

Per Canaletes diuen...

Que al camp del Sant Andreu, per la diada del Club, a la nit, s'hi ballaren sardanes, i En Notario, el flament porter, i En López, capità, aprenent encara, es dedicaren a ballar amb molt deit.

Que demà torna a haver-hi sardanes i hi ha expectació per veure els progressos dels aprenents junt amb altres jugadors que s'hi volen dedicar.

Que l'entrenador andreuenc ha recomanat aquesta dansa com a mitjà de conservar-se en forma honesta.

Que el F. C. Barcelona, segons la darrera nota oficial, ha cedit amb un gest de magnanimitat el seu camp de Les Corts per al partit de selecció de dimecres.

Que aquesta cessió és obligada pels reglaments de la Federació Catalana de Futbol.

Que a aquesta magnanimitat correspondrà la Federació de Futbol abonant al cercle blau-grana el 10 per 100 de la recaptació total, més un petit tant per cent per jugador barcelonista seleccionat.

Que En Tamburini, el president del Sabadell, ha mancat a aquella "aranga" en la qual aconsellava que estripessin els cartons dels sardanells que fossin socis del Barcelona, quan perdesen el cas Martí.

Que el senyor Tamburini ja és soci del F. C. Barcelona.

Que potser el canvi de parer ha estat produït per una recent visita a Sabadell d'uns entusiastes sabadellencs barcelonistes.

Que si En Serrallera no s'espavilla, aviat deixarà de poder-se imposar en certes votacions.

Que l'altre dia, a altes hores de la nit, va causar molta sorpresa una llarga filera d'autos al camp de La Salut, de l'Euroa.

Que aquella nit no era pas festa major a la barriada de La Salut.

Que sembla que van molt endavant les gestions del trasllat de Tena i al Centre d'Esports de Sabadell.

Que el mateix bon camí porten les gestions del trasllat de Tena i al Centre d'Esports de Sabadell.

Que si les gestions assolien èxit, ja poden restar tranquils els fanàtics barcelonistes.

Que difícilment podrà trobar-se un altre Club que pugui comptar amb l'oro i el Moro.

Que En Costa, president de la Lliga Amateur, sembla que ja té escollida la roba per a les americanes dels arbitres amateurs.

Que donada la quantitat a confeccionar, ha encarregat al seu escuder Sánchez l'estudi d'unes bases per a concurs de sardanes.

Que En Graceta, de l'Horta, degut als seus èxits seguits, ha cercat companyia molt escassa.

Que com que aspira a ésser un as, vol fer patrocina amb la que troba molts dies al tramvia d'Horta.

Que el senyor Valdés, el dia que perd amb la seva penya, perd un quilò i guanya més en el seu negoci.

Que el canvi li és ben beneficiós.

Que Rebollo, del Granollers, d'ençà de la primera ensopegada, no aixeca el cap ni per mirar si els llums de la Rambla de Santa Eulàlia estan encesos.

Que torna altre cop l'animació esportiva-hivernal del Tostadero.

Que és molt comentada l'absència del President de l'"Institut del no fer res" que es troba a Tarragona.

Que cal tenir en compte que tot i que el van veure sense mitjons, el mal prou alabat senyor Xatru fins treballa!

Que malgrat d'això, pensa, dintre molts pocs dies, venir a Barcelona a descansar.

Que En Cros, el davant centre de l'Euroa, és molt més exirrit del que sembla.

Que ha fet padri de la seva criatura a En Miró, l'altre davant centre de l'Euroa.

Que així, enssem que ha celebrat un bateig com pocs, ha demostrat no sentir gelosia del seu competidor.

Que En Monjo, el secretari de la Federació, segueix pelidant com sempre.

Que ara ha demanat a Llobera que li porti un encenedor de Bruselles.

Que allega que el necessita per mirar si arriba a saber qui és el fantasma que truca els timbres a la Fedee.

Que a la vegada podria ajudar a Mr. Plantada per a esbrinar qui és el que secretament dona les referències a la premsa.

Que vigilant veurà potser com es tiren uns paperets pel balcó.

Que també podien ésser els papers de fumar que llença En Costa.

Que per poc al Tostadero no passen un dia de dol.

Que no s'ha aclarit si el cinema era sonor o no, però el Ganàpia ha passat uns dies molt amargs.

Que el Benjamin Lorén es dona importància, però no vol explicar res de l'interviu celebrat.

El Campionat de segona categoria

A TERRASSA

El Terrassa bat el Palafrugell per dos a cap

El partit jugat ahir a Terrassa fou emocionant per després i acabà amb una merescudíssima victòria dels terrassencs, per un marge que hauria pogut ésser augmentat si l'encontre hagués transcorregut normalment.

Però, dissortadament, les coses no anaren tal com havien d'anar. E nmitjanar la partida començà el joc violent i hi hagué moments que hom pensà que la cosa acabaria com el rosari de l'Aurora. L'actitud del públic, però, rebujant amb oïtes el joc violent, féu que més o menys es tornés a la normalitat, i acabà el partit en santa pau i tranquil·litat.

L'àrbitre feu el principal culpable dels incidents que esmentem més amunt, ja que deixant a part els seus coneixements de joc — palesats ahir en més d'una ocasió — pel que respecta al joc brut obrà amb molt poca energia. Algun jugador del Palafrugell aprofità aquesta avinentesa per jugar a plaer emprant un joc poc recomanable. En aquesta ocasió és quan més necessària era l'energia del senyor Balu.

A les seves ordres s'arregleren els equips de la següent manera:

Terrassa: Uldemolins, Vila, Bartomeu, Castro, Santillana, Cadafalch, Valls, Perera, Mitjans, Rector, i Castelló.

Palafrugell: Grauges, Colomer, Blanch, Orriols, Castelló, Cabanes, Esteve, Espasa, Miquel, Lluís i Reixach.

Els millors de Terrassa foren Perera i Mitjans, especialment aquest darrer, que féu els dos únics gols que es marcaron.

CORRESPONSAL

A VILAFRANCA

Santboià, 1 Vilafanra, 2

Ahí a la tarda tingué lloc a Vilafanra un encontre entre l'equip titular i el Sant Boi, corresponent al campionat de Catalunya.

L'encontre acabà amb la victòria dels vilafanquins per 2 gols a 1, i els nombrosos espectadors sortiren de la lluita engegats de les seves incidències. El Vilafanra jugà amb encert i formà una bella lluita davant un Sant Boi ple d'entusiasme, però una mica perseguit per la "guigne".

Els equips s'arregleraren en la forma següent:

Sant Boi: Ramoneda, Mir, Rodó, Cifuentes, Elies, González, Millán, Avellana, Lloveres, Galtés i Castanyera.

Vilafanra: Inglés, Llorenç, Rodríguez, Lara, Larrosa, Pastor, Canet, Huerva, Mota i Torres.

Arbitre: Espelta, bé i obrà enèrgicament quan les circumstàncies ho feren necessari. Per agressió a Lara, va treure Rodó del camp de joc.

Els que més es distingiren dels Vilafanra foren Gómez i Xifreu, que foren precisament els que obtingueren els gols. Inglés feu també bones parades i complí a consciència amb la seva tasca.

Del Sant Boi els millors foren a estones Cifuentes i altres González. L'únic gol obtingué Galtés. — Corresponsal.

A HORTA

L'Horta bat l'A. O. de Vilanova per cinc a un

Un dels millors partits que ha jugat l'Horta va ésser sens dubte el que ahir a la tarda tingué lloc al seu camp contra l'equip dels Alumnas Obrers de Vilanova.

En començar el partit semblava que els dos equips volien conèixer-se mutuament, ja que fins pocs minuts abans d'acabar la primera part no es veieren jugades interessants.

Gairebé sempre dominà l'Horta, i amb major intensitat a la segona part, durant la qual l'embottellament va ésser constant.

A la primera part, i quan faltaven pocs moments per acabar una intel·ligent jugada de l'Horta que inicià Graella, i després d'un magnífic centre d'aquest ràpid i valent davant, aprofità Roca per marcar el primer gol de la tarda, després d'un xut a l'angle que Oliva no pot esquivar. Acabà la primera part amb lleuger domini del Vilanova.

La segona part ha estat una veritable exhibició de futbol per part de l'Horta, el qual ha jugat com si es tractés d'un equip de "primissim cartello".

Al cap de vuit minuts de començar el segon temps, Guerra recull la pilota d'un davant centre i avança decidit fins a la porta de Vilanova, xutant ràpidament i assolint el seu gol.

El tercer també és obra de Guerra, el qual aprofità un aldarull promogut davant la porta i després d'un centre

RESULTATS DE SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Horta - A. O. Vilanova	5-0
Granollers - A. Sabadell	1-3
Gràcia - Manresa	(Forfait)
Martinec - Sant Andreu	3-1
Terrassa - Palafrugell	2-0
Vilafanra - Santboià	2-1
Sans - Gimnàstic	5-0

CLASSIFICACIO

	Partits				Gols		Punts
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
F. C. Athletic, de Sabadell	3	2	1	0	7	2	5
Gràcia F. C.	3	2	1	0	5	2	5
F. C. Martinenc	3	2	1	0	8	4	5
Terrassa F. C.	3	2	1	0	7	3	5
U. Esportiva de Sans	3	2	0	1	8	4	4
F. C. Vilafraanca	3	2	0	1	4	4	4
Palafrugell F. C.	3	2	0	1	5	4	4
Unió Atlètica d'Horta	2	1	1	0	5	0	3
F. C. Santboià	3	1	0	2	7	5	2
Unió Esportiva Sant Andreu	3	1	0	2	5	6	2
Huro Esport Club	2	1	0	1	9	5	2
Centre d'Esports Manresa	3	0	1	2	4	5	1
A. d'Alumnes Obrers, de Vilanova	3	0	0	3	3	13	0
Granollers Esport Club	2	0	0	2	2	10	0
F. C. Gimnàstic, de Tarragona	3	0	0	3	1	13	0

de Buyé. Va ésser un gol molt emocionant.

L'Horta continua dominant, succeint-se jugades magnífiques, sobretot les que tenen lloc entre els davanters del titular, entre els quals destaca l'extrem esquerra Graella, que va fer un partit senzillament colossal. També varen jugar molt encertats Campmany — potser un xic massa individual —, Roca, que fou l'autor dels gols primer i quart, i Guerra. El porter Montferrer, força valent i blocant amb seguretat.

Mancaven quinze minuts per acabar el partit, quan Graella recull la pilota i avança passant a Roca i d'aquest a Guerra, torna a recollir Graella, el qual féu un magnífic centre, que Roca aprofità i marca el quart gol.

I finalment, poc abans d'acabar, Guerra centra i Ribet d'un xut imparable marca el cinquè i darrer gol de la tarda.

El Vilanova va tenir una tarda desgraciada, puix que jugà amb molt entusiasme tot el partit, però la "guigne" el perseguí. Dels seus jugadors, els millors els defenses i el porter. Caliao també sembla un jugador perfilat, però els seus com panyos no el secundaren prou.

Els equips estaven constituïts així: Vilanova: Oliva, Guallart, Roca, Caliao, Oller, López, Alfonso, Pérez, Peiró, Toldrà i Rovira.

Horta: Montferrer; Vives, Pérez; Buyer, Sibecas, Gutiérrez; Campmany, Ribet, Roca, Guerra i Graella.

Arbitre Camba, força imparcial, però un xic massa exigent, puix que prodigà amb excés les "xiulades".

A GRANOLLERS

Granollers, 1-Atlètic, 3

Atlètic: Gil, Vilalta, Griera, Domènec, Centelles, Conesa, Pastor, Canet, Huerva, Mota i Torres.

Granollers: Gallofré, López, Lleó, Rebollo, Sala, Ortuño, Collado, Saura, Jordi, Martí i Antic.

Arbitre, Palomera, dolent com sempre, i amb poca vista. Consentí que l'Atlètic imposés un joc dur que en alguns moments ha tingut caïres de violent.

La primera part ha estat de franc domini del Granollers, que amb tot, no ha pogut marcar cap gol, unes vegades per l'encertada actuació de Gil i d'altres perquè no han tingut sort. En canvi l'Atlètic ha marcat el seu primer gol en una de les arrencades que ha fet, per mitjà de Huerva.

El segon temps ha estat més anivellat, encara que els locals han exercit més domini.

L'Atlètic aconseguí el segon gol en claríssim fora de joc, que l'àrbitre no assenyalà.

El Granollers marca el seu gol d'un xut de Sala.

I el tercer de l'Atlètic en un freekick llençat per Mota, fortíssim i ras.

Ha guanyat l'equip que menys ha jugat. Amb sinceritat hem de confessar que el Granollers no mereixia perdre aquest partit.

Gil, porter de l'Atlètic, i la sort, han fet que la victòria se l'enduguessin els forasters.—C.

A GRACIA

Gràcia - Manresa

Els dos punts per al Gràcia?

Com sigui que ha estat concedida pel Govern civil l'autorització per jugar al camp del Gràcia per haver presentat els documents legalitzats, i havent-se ordenat—segons ens digueren—per la Federació la celebració de l'encontre Gràcia-Manresa, suspès en principi, i no haver-se presentat els jugadors del Manresa a l'hora de la celebració del partit, l'àrbitre senyor Aramburo, després de formar al camp l'onzè del Gràcia, donà la victòria a aquests.

aga... com una mena de reservament excessiu; Sánchez, que a més de la por, ne sofria d'apatia aguda; Sany i Besolí, que aquesta nom és nuy i Besolí, que només patien d'apatia, i Esteve, que sofria tres o quatre coses, però totes prou dolentes, tots fer a l'possible per confeccionar una davantera que si no s'arregla no poden anar gairebé enlloc.

Del aMartinec, en canvi, pot dir-se que no cap fer distincions. Ratificants-nos en el que hem dit abans d'aquest equip, dominà en tots l'empenta i la gran voluntat de guanyar. Potser cal fer distinció de Pasqual, que féu alguna parada senzillament admirable.

Els equips foren:
U. E. Sant Andreu: Notario; López, Soler; Palau, Duran, Ingan; Esteve, Besolí, Sanui, Sánchez i Comes.
F. C. Martinec: Pasqual; Serrano, Vinyes; Altés, Pujals, Creixells; Cases, Toni Joan, Aranda, Morrares i Roca.

El senyor Armengol féu un arbitratge una mica desigual a la primera part i força bé a la segona.—COLL.

A SANS

U. E. de Sans, 5 Gimnàstic Tarragona, 0

Era cosa suposada que la victòria del Sans es produiria, però, en veritat, que no esperàvem que fos tan aclaparadora, perquè el Sans, malgrat la major qualitat de joc, ens deixà sorpresos amb el resultat absolut amb un domini aclaparador i constant i fent-se l'amo absolut del camp.

El partit va ésser dolent, malgrat aquest encert del Sans, però és que el Gimnàstic tarragoní va estar inconsistent i no s'oferí a la lluita, la qual no va resultar gens ni mica interessant. Va influir extraordinàriament a l'ensopiment del match l'arbitratge d'En Sojo, que malgrat ésser un partit fàcil, es va portar deficientment. No hi havia perquè fer-ho malament, i ell, com els jugadors, va empenyar-se en aburrir-nos i van aconseguir-ho.

Méys mal que el davant Aliart ens va distreure una mica amb la seva qualitat de joc perfecta que el féu mereixedor d'ésser l'autor de quatre dels cinc gols obtinguts pel Sans. Es un xicot que si bé no és cap gran jugador, és, no obstant, un oportú rematador digne que el Sans posi en ell gran confiança per l'entenedor.

Els equips foren:
U. E. de Sans. — Pedret, Carbonell, Villacampa, Vila, Bèlbig, Bartol, Cuchis, Tayada, Iglesias, Aliart i Guàrdia.

Gimnàstic de Tarragona. — Sanahuja, Wenceslau, Gimeno, Martorell, Alegret, Sancho, Barberà, Pou, Alos, Ruiz i Espanyol.

Dos gols a la primera part i tres a la segona. Els dos primers d'Aliart, jugador notabilíssim com hem dit, i el tercer i cinquè, foren també d'ell. El quart, doncs, fou del jugador Iglesias, després d'una falta molt vista al porter gimnàstic, que el senyor Sojo va fer veure que no la veia.

Un partit, en fi, fàcil per al Sans, dolent per al públic i molt criticable per a l'àrbitre.

R. R.

AUTOMOBILISTA

En benefici vostre, no deixeu de consultar preus a
J. López Llausàs
BALMES, 126 — Telèfon 74755
Aneu malament de llums per carretera? No deixeu de visitar-me

MOTOR PALACE

VISITI la nostra exposició i enteris de lo raonables que son els nostres preus

WHIPPET

Cabriolet 4 places interiors

CHENARD WALKER

4 i 6 cilindres

ROSENGART

2 i 4 places

Servei Tallers, Venda Neumàtics FIJK i Accesoris. Claris, 98 100

Secció Especial d'Autos d'Ocasio

AUTOMOVILES, S.A. - CÔRCEGA, 302 y 304

EN PADRON I EL BARCELONA

En Padron—com sap tothom—està de males amb l'Espanyol. Fins a tal punt, que ahir deia que si el Barcelona aconseguís la seva baixa de l'Espanyol, aniria a club blau-grana sense cobrar traspàs.

El xicot, per acabar-ho d'adobar, està empenyat perquè per pricar l'hi l'Espanyol, no pugi jugar dimecres contra Castellà.

DOS EQUIPS DE LLUISOS

El Badalona i l'Euroa tenen tanta afinitat, que fins s'assemblen per l'exterior.

Els graciencs van amb samarreta blanca i escapolaris blaus; els badalonins, amb samarreta blava i escapolaris blaus.

Un espectador deia ahir: Això sembla un partit entre dos equips de llisos.

ESPORT I ALIMENTACIO

Ahí, al camp del Martinec, causà sensació una fiamant parada de "charcuterie" instal·lada al costat del quiosc de begudes, amb un immens assortit de pernils, botifarra, etc., etc.

Per cert que durant la primera part el públic martinec no s'estava de prometre als jugadors un exquisit berenar si guanyaven. Hom diu si fou esportat per això que al final d'aquella ja havien fet dos gols.

AIXO ES UN DIR

El company que fa la ressenya i comentaris del partit Euroa-Badalona a la Hoja Oficial es plany de la baixa qualitat del joc emprat pels essentals, equips i diu que no és comprensible o començament de temporada, quan els equips lògicament estan descansats.

Lògicament, aquesta opinió és molt respectable. Pràcticament, però, ja ens farà el favor de dir-nos l'estimat company de quina manera han descansat aquest estiu els jugadors de l'Euroa i els del Badalona.

EL "GRAN DESFILE"

Ante el Barcelona, per seguir el costum, va fer un equip diferent del que havia presentat en els primers partits de la temporada. Hom confia que seguirà variant-la cada diumenge, i d'aquesta manera els socis conseriran, a fi de temporada, tot l'estoc del cercle blau-grana.

Un espectador, comentant-ho, deia ahir a la tarda: —Això és una mena de "gran desfile".

UN CAS INTERESSANT

El president de la Federació Centre, el nostre estimat amic Dr. Oller, ha cedit una magnífica copa, que serà disputada pels equips de Catalunya i de Castellà en dos partits, el primer dels quals es jugarà dimecres a Les Corts.

Dimecres jugarà Zamora amb l'equip català, i és de suposar que quin es jugui el segon, a Madrid, el notable porter ja serà un madrileny i jugarà per tant amb els castellans.

Serà ben curiós que un jugador actui contra ell mateix. Que aquest serà el cas de Zamora en aquesta competició.

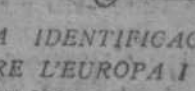

BEN MIRAT

els socis de l'Espanyol, en lloc de posar-se de malhumor per l'empat d'ahir amb el Ràpit, estaven d'allò més contents.

Deien que l'any passat, amb En Zamora, havien perdut per dos gols a cap. Per tant, les coses no van tan malament com semblava.

Ben mirat, qui no s'aconsoia és perquè no vol.

LA IDENTIFICACIO ENTRE LEUROPAL EL BADALONA

BOXA

Comentari setmanal

Els amateurs peninsulars han anat a Alemanya a fer dos matches amb els amateurs teutons, a celebrar l'un a Múnic i l'altre a Nuremberg. El primer ja s'ha fet, i els nostres representants han aconseguit una desfeta trágica. No n'hi ha ni un que hagi sortit aïros de la prova. Només Jordà ha aconseguit, fent match nul, un punt — l'únic punt — per a l'equip peninsular. La desfeta — tretze punts a un — és aclaparadora. Indubtablement la classe d'aquests amateurs dista molt d'ésser la d'aquells Vilanova, Micó, Güell, i Aguilera d'abans, passats avui, amb èxit, al professionalisme.

Un desafiament i una aposta han fet que Robert Sans, campió de Catalunya dels lleugers, accedís a posar el seu títol en joc davant Grifol, i a Badalona mateix. El combat ha tingut un desenllaç inesperat. Grifol ha quedat k. o. al segon round, després d'un k. o. de sis segons. S'ha comprovat, doncs, que Grifol "el rón de la costa", era un "bluff".

Murall — a Badalona també — ha batut Jim Terry per desqualificació en dos rounds. Murall s'ha presentat en franca recuperació. Boxa amb més conseqüències, més serenitat i menys dogmatisme que abans. Últims de cop baix. El combat prometia molt.

El sabadellenc Monllor — al "Nuevo Mundo" — va debutar com a professional posant fora de combat el negre Ben Yussuf. Afanyem-nos a dir que el combat no ens mereix gaire comentari. El negre és presentat molt baix de forma, tant que pràcticament Monllor no podia perdre. Esperarem per jutjar-lo que faci una altra sortida.

Boxa a Sabadell

Una nova empresa sabadellenc, s'encarrega de l'organització de la darrera vetllada de boxa, la qual tindrà lloc al Catalunya Park.

No estiguem del tot afortunats aquests nous empresaris, ja que la vetllada no passa de regular. L'acte hagué de començar bon xic més tard de l'hora anunciada, per no ésser puntuals els elements barcelonins que hi havien de prendre part. A més, els dos primers combats pogueren tan sols començar-se, ja que a penes si duraren un minut, per abandonament injustificat, que originà la desqualificació de dos boxadors.

Naturalment que els organitzadors són tot això no hi tenien cap culpa, però, cal fer-ho constar perquè així succeeix.

Aquesta vetllada estava mancada d'un combat clau, que cridés l'atenció, com es venia fent anteriorment. Menor, amb tot i ésser un bon boxador, no reuneix les condicions indispensables per a proporcionar el plat fort d'un acte com el que ens ocupa.

El millor combat de la vetllada, el forniren el professional Martín i el sabadellenc Martínez. Hom veié esgrima, precisió i bona boxa. Martín tenia a favor seu, l'avantatge de l'envergadura, que és sempre un argument de pes, però Martínez va treure tot el seu joc i entusiasme i aconseguí no solament anivellar la lluita, sinó que decantà el combat a favor seu, com així ho reconegué l'àrbitre en concedir-li la decisió per punts.

Martínez demostrà una vegada més, que és un veritable professional i que dintre aquest camp ha de fer-hi un excellent paper, o més possiblement un gran fons tal com succeeix en ell.

Muñoz i Lluquies se les tingueren de valent, i al final optaren per lluitar més que no pas boxar. Tant l'un com l'altre anaven de dret per una victòria ressonant, i poc es preocupaven de cobrir-se. El sabadellenc fou qui evidencià la manca de guàrdia, i així li ocasionà una forta correcció al darrer round.

Fou fallat match nul, i aquesta decisió afavorí quelcom el sabadellenc.

Molina vencé després d'un dur combat a Artigues, el qual es mostrà en extrem batallador, especialment al primer round. La bona tàctica de Molina acabà per imposar-se i féu minvar poc a poc les escomeses d'Artigues.

Els altres combats donaren els resultats següents:

Soto i Giménez, feren match nul. Perea i Martínez també match nul.

Ossorio vencé Julio per abandonament.

Dirigí tots els combats i emeté decisions Rizzo, que ho féu bé com veníeu.

P. G.

Les preses socials segueixen, tots, a la presó. Macià no ha tornat.

NATACIÓ

LES GRANS MANIFESTACIONS ESPORTIVES

Ramon Artigues del C. N. Atlètic triomfa brillantment en la V travessia del Port de Barcelona

La senyoreta Maria Aumacelles, del C. N. Barcelona, aconsegueix magníficament el primer lloc de la classificació femenina.

Per equips triomfa el C. N. Atlètic, que s'adjudica la "Challenge Duran"

El "Martell", el ja clàssic lloc de la sortida per a la Travessia del Port, oferia un aspecte gairebé fantàstic, tot atapeït de gent àvida de veure la carrera "clou" de la temporada, i enguany, en nombre de participants, potser del món.

Aquesta V Travessia, que ha estat una de les manifestacions esportives que més entusiasme ha portat a tots, tant a espectadors com a aactors, mereix ésser gravada en lletres d'or, i que ha vingut a demostrar l'alt sentit esportiu dels ciutadans de la nostra terra, que han seguit el curs de la lluita amb tots els mitjans possibles, des de la barqueta més humil fins al sump-tuós canot, i els que no han pogut gaudir d'aquesta diem-ne, sort, han fet el trajecte Escullera avall, amb veritable desig d'anar seguint la lluita a què s'han llançat els 600 i escaig d'habituats atletes per a travessar el nostre port.

Molt abans de començar les innombrables embarcacions no deixaven donar un pas, valguí l'expressió de la frase. Totes, o gairebé totes, amb llur número corresponent per a començar el seu nedador.

I rebien i donaven instruccions per a la prova que estava a punt de començar. Tant sols la barca del Club Femení d'Esports no donava senyals de vida, ja que estava voltada de tota mena d'embarcacions, i a fe que s'ho mereixia, ja que portaven una selecta representació del simpàtic Club Femení.

A les onze, el regidor senyor Bremon donà la senyal de sortida.

Es la primera sortida per a les senyoretes que en nombre de dotze es llancen a l'aigua amb un entusiasme inusitat, agafant el cap de seguida la senyoreta Maria Aumacelles, inquietada seriosament per la senyoreta Josefina Torrent, ambedues del C. N. Barcelona.

Cinc minuts després sonà el segon tret, i l'espectacle que hom presencià és una mica difícil d'expressar.

Tots els nedadors es llancen a l'aigua i aixequen una escuma en tocar llurs cosos al líquid, que l'aspecte que ofereix és quelcom d'infernarrable. Cal pensar i fer-se càrrec que hi prenen part més de 600 nedadors, i amb això sembla dir prou per a fer l'apologia d'una sortida d'aquesta envergadura.

De bell antuvi comanda el cap dels primers el crack de l'Atlètic Ramon Artigues, que no triga gaire a aconseguir ésser netament destacat. L'estil vigorós d'Artigues es mostra en plenitud de totes les seves facultats, portant un tren fortíssim, i la lluita entre ell i Celestino Fernández, que era esperada amb un interès grandios, queda aviat estufada. Es molt nedador, Artigues.

La lluita, doncs, ha d'ésser pels altres llocs d'honor, entre Fernández, del Barceloneta; Ricomà, de Tarragona, i Bernal, de l'Atlètic.

Ricomà, amb bestia bastant imperfecte comença a destacar-se uns vint metres dels seus seguidors, i passa al segon lloc, a un 40 metres de Ramon Artigues, que porta un tren esbojarrat.

Les posicions es van aclarint i passats els 1.000 metres, la lluita entre Bernal i Fernández per al tercer lloc continua amb un cos a cos formidable, que, per fi, és resolt a favor del darrer, que aconsegueix passar lleugerament al defensor de l'Atlètic.

Darrera vénen Arnau, del Barceloneta, la nova esperança que efectua una carrera meravellosa; després, a pocs metres, segueixen Palatxí, Schul i més distanciat Puig, tots dels Barceloneta.

Davant l'Estació Marítima les posicions no han canviat, i els primers llocs semblen ja decidits, com així passa, entrant els vint primers classificats dins un breu parèntesi de temps.

L'arribada, tota plena de gom a gom, en entrar Artigues a la meta, li prodiga una xaridrosa ovació, que dura llarga estona.

Cent metres enrera s'enfila una forta lluita per al segon lloc, en la qual Ricomà és seriosament inquietat per Fernández, que efectua el suprem esforç per a aconseguir-lo. Es

endebades. El voluntariós nedador de Tarragona aconsegueix brillantment el segon lloc; i que estat una revelació en passar a nedador de categoria, són C. Fernández, Bernal i Palatxí, que entren per aquest ordre darrer ell.

Van entrant els nedadors fins a classificar-se 479, xifra que bat de molt el rècord de l'any passat.

El C. N. Atlètic amb un amor a llur Club se n'emporta l'ultra el primer lloc de la classificació general, el triomf per equips de cinc nedadors, amb una puntuació de 51 punts per 56 que ha aconseguit el C. N. Barcelona.

El Trofeu Duran ha quedat en poder del C. N. Atlètic, en classificar el més gran nombre de nedadors.

El modest Atlètic, doncs, ha assolit tres magnífics victòries, i això és el millor que se li pot dedicar.

No cal dir com els fel·loclan sincerament.

Aquest any, que ha estat el darrer per a la possessió del Trofeu Duran, el C. N. Atlètic, el Club popular per excel·lència, s'hauria d'afegir a què l'any vinent la Travessia prenguessi el caire d'internacionalitat que per la seva importància li requereix, fent tots els possibles perquè vinguessin a posar lluita als nostres nedadors una selecció d'alt millor de les nacions europees, i que no hi ha cap dubte, encara que nacionalment sigui la prova més important, potser amb la cooperació de nedadors d'altres nacions seria d'envergadura per la participació de la xifra-rècord d'aquest any la prova més important d'Europa.

portat la V Travessia al Port de Barcelona.

LA V TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA

La classificació general

1: Ramon Artigues, C. N. Atlètic i 4rt. a peu, 49 m. 31 s.; 2: Joaquim Ricomà, C. N. Tarragona, 51 minuts, 52 s.; 3: Celestino Fernández, Barceloneta A. C., 52 m. 40 s.; 4: Francesc Bernal, C. N. Atlètic, 52 m. 51 s.; 5: Sema Palatxí, C. N. Barcelona, 54 m. 55 s.; 6: Llorenç Arranc, C. N. Barcelona, 55 m. 10 s.; 7: Rudolf Schulz, C. N. Barcelona, 55 m. 13 s.; 8: Joan Mateu, C. N. Atlètic, 55 m. 17 s.; 9: Màxim Vilas,

RAMON ARTIGUES

C. N. Sabadell, 55 m. 49 s.; Sebastià Fontana, Llevant F. C., 56 m. 10 s.; 11: Josep Bruguera, C. N. Guixols; 12: Rafael Domingo, Atlètic; 13: F. Ruiz, Barcelona; 14: J. Ortíz, Tarragona; 15: A. Masdeu, Tarragona; 16: Maria Aumacelles, Barceloneta A. C.; 17: E. Benavent, Aeronàutica Naval; 18: E. Boschmonar, C. N. Banyoles; 19: A. Torres, Valencia; 20: Leandre Galis, C. N. Sallent; 21: Josefina Torrents, C. N. Sabadell; 22: J. Altimiras, C. N. Sabadell; 23: Ramon Sapés, idem; 24: Josep Morral, idem; 25: J. M. Puig, C. N. Barcelona; 26: J. Reyres, C. N. Atlètic; 27: J. Mateu, Sabadell i r. artilleria; 28: J. Kung, N. C. Sallent; 29: M. Estela, C. N. Barcelona; 30: F. Mestres, C. N. Atlètic; 31: A. Sabata, C. N. Barcelona; 32: A. Sierra, Atlètic; 33: J. Martínez, C. N. Levante.

34: F. Torres, C. N. Sabadell; 35: M. Baldu, Barceloneta A. C.; 36: J. Sabata, C. N. Atlètic; 37: J. Sunyer, C. de Marina; 38: J. Cendra, del C. N. Sallent; 39: U. Díaz, del C. N. Tarragona; 40: J. Prieto, C. N. Barcelona; 41: E. Granada, C. N. Atlètic; 42: J. Pérez, Barceloneta; 43: Ramon Mas, idem; 44: M. Abad, Levante F. C.; 45: A. Tablos, C. N. Atlètic; 46: D. de Guevara, Barceloneta; 47: S. Beltran, Barceloneta; 48: M. Baster, C. N. Barcelona; 49: J. Cruells, C. N. Barcelona; 50: E. Rogell, Tiburon A. C.; 51: J. Mi-guel, C. N. Barcelona; 52: J. M. Faria, C. N. Atlètic; 53: E. Amell, Atlètic; 54: L. Santacana, C. N. Barcelona; 55: M. Rossell, C. N. Atlètic; 56: S. Gelon, 4rt. Intendència;

57: A. Tono, C. N. Barcelona; 58: R. Tubet, C. N. Sallent; 59: A. Alexandre, C. N. Barcelona; 60: M. Asuaga, C. N. Barcelona; 61: R. Montgell, C. N. Barcelona i 4rt. artilleria; 62: J. Pitart, C. N. Atlètic; 63: C. Fàbregues, C. N. Sabadell; 64: J. Güell, C. N. Atlètic; 65: J. Sánchez, C. N. Barcelona; 66: A. Márquez, C. N. Barcelona; 67: M. Brotons, Levante F. C.; 68: L. Duca, Sallent; 69: J. García, A. Naval; 70: V. Ruiz, C. N. Barcelona; 71: P. Casarmona, C. N. Sabadell; 72: S. Nadal, C. N. B. i Jaén; 73: R. Puig, C. N. Barcelona; 74: F. Roy, C. N. Mataroní; 75: M. Masgrau, C. N. Banyoles; 76: J. Llambrie, C. N. Tarragona; 77: A. Julià, Sitges.

78: V. Guillemot, C. N. Atlètic; 79: J. Tarradellas, idem; 80: V. Calzina, C. N. Barcelona; 81: C. Aicencia, idem; 82: F. Añeto, C. N. Sabadell; 83: M. Avellan, C. N. Sitges; 84: M. Rodríguez, C. N. Atlètic; 85: A. Fernández, C. N. Barcelona; 86: M. Isart, idem; 87: S. Tensa, C. N. Atlètic; 88: J. Fa, idem; 89: J. Bruguades, Barceloneta A. C.; 90: J. Gratacos, Banyoles; 91: M. Martínez, C. N. Barcelona; 92: L. Escala, Sallent; 93: R. Planque, Tiburon N. C.; 94: T. Láznez, C. N. Atlètic; 95: E. Amell, C. N. Sabadell; 96: L. Aymerich, C. N. Sabadell; 97: J. Lluch, C. N. Atlètic; 98: M. Vilari, C. N. Barcelona; 99: E. Solana, C. N. Atlètic; 100: M. Galindo, C. N. Barcelona; 101: A. Bancella, independent; 102: E. Ferrer, Barceloneta A. C.; 103: J. Moreno, C. N. Atlètic; 104: J. Martínez, idem; 105: F. Llorca, C. N. Barcelona;

No aneu corbat

El pit enfonsat és causa de grans malalties, la base de tota salut és respirar bé. Utilitzeu el nostre adegador "PRYNCE", per a nens, senyors i senyores. De pes mínim 50 grams i de volum reduït, el seu ús no ocasiona cap molestia en portar-se fàcilment sota de la roba. Demaneu opuscles a l'INSTITUT ORTOPEDIC Sabatí i Alemany, Canada, 7. Bar-

CASINO SANT SEBASTIA

Cada dia, selecte programa de música per l'ORQUESTRA ROYAL, que amenitza els Tes de moda i sortides de teatres.

APERITIVS - RESTAURANT

CONCERTS

La temperatura més agradable de Barcelona

CLINICA BOADA

Mais secrets - Tratamiento radical de la hemorroida, per crònica que sigui. Carter de Sant Pau, 44, pral. d'onz a dotze del matí i de set a nou de la nit.

COLISEUM

(El local dels grans èxits)

en obrir novament les seves portes ha donat satisfacció al públic de Barcelona. El començament de temporada d'aquest local ha estat brillantíssim en extrem.

Galàs de la Paramount

desfilada d'estrelles d'aquesta famosa marca, presentada amb tota propietat, amb tota riquesa, i en idioma espanyol, és del gust del públic, a tal extrem, que molts dels seus quadros són aplaudits en totes les sessions.

CHEVALIER VILCHES ARGENTINITA

i... els altres astres de la Paramount. Vegeu aquest espectacle: és únic....!!!

El Frontó Novetats obre novament les seves portes després d'ésser bellament reformat

Dissabte a la nit, i amb un ple vessar, reobrir les seves portes el Frontó Novetats.

Abans de parlar del partit hem de dir que les obres que s'hi han fet satisfan completament els desigs dels més exigents. De tot el reformat, el més interessant és la llum. Ja no pugen del sostre aquells reflectors que mantes vegades eren motiu de la perduda d'un punt... alguns cops fins d'un partit. Ara la il·luminació de la canoa és senzillament esplèndida i hom no ven enllac cap aparell que pugui ésser objecte de destorb.

La xarxa metàl·lica ha estat pujada fins al sostre, evitant així absolutament el que calgui cap pilota al públic.

També ha estat seriosament reformat la sala de les guixetes, la qual presenta ara un aspecte magnífic, la capacitat de la qual permetrà, adués en dies de gran aglomeració, la lliure circulació per aquesta.

L'atmosfera del recinte serà renovada per mitjà d'un moderníssim sistema d'extractors col·locats a banda i banda de les llotges i gairebé invisibles.

Tot el clos del frontó ha estat radicalment pintat. Hom té la sensació, en entrar-hi, que s'ha fet un nou palau de pilota basca.

El partit de reinauguració el van jugar Irigoyen II-Guillermo, vermells, contra el tercer Piston, Arriola, Celaya.

Els catòlics s'inclinaren pels vermells i semblava que el partit se l'havien d'emportar la formidable parella, però la grandiosa actuació d'Arriola i la no menys esplèndida de Piston va ésser motiu que el tercer anés endavant de dos o tres punts durant tot el partit fins al punt 33, en el qual s'establí la igualada; el mateix passà en els punts 34, 35, 36, 37, 38 i 39, decidint-se el partit a favor dels bascs per "un suro" de Guillermo.

Irigoyen II va tenir una actuació gris. Creiem que de repetir-se aquest partit i per poc bé que estigués el davanter el guanyaria la parella, puix que Guillermo és un pilotari que no es deixa batre així com així.

Ahí a la tarda se celebrà el partit Gabriel Martíni contra Hernández Aldazabal, blaus.

Un partit força interessant, però en igualades. Varen guanyar els vermells per 40 a 34 punts.

GAF

QUE ESPERA EL REI? el recent llibre de Marcel Domingo, ha estat recollit per la policia

Majestic Hotel

COBERTS A PREU FIX I A LA CARTA

Orquestra - Salons especials

Bodes, banquets i festes

Un mal: la censura.

Un remei: el fiscal.

¿No serà pitjor el remei que la malaltia?

Restaurant Riera

Passeig de Gràcia, 100

COBERT RECLAM A CINCPESSETES TOT COMPRES

Esplèndid servei a la carta.

Preus econòmics.

Aquest número de LA RAMBLA DE CATALUNYA ha hagut de passar per la censura

DUBARRY

per les comarques diuen...

Que a Palafrugell ha produït molt mal efecte la decisió de la Federació Catalana resolent el "cas" Bonfill favorablement al Júpiter.

Que el resultat del partit Lloret-Cassà fou de dos gols a un favorable al Cassà, i no d'empat a un gol, com deien els de Lloret.

Que els cou haver de dir que han perdut en el seu camp, no està-hi acostumat.

Que, per revenja, el Lloret s'ha apropiat de la pilota que portava el Cassà el dia de l'esmentat partit, que va anar a caure a l'hort del president del primer dels cercles esmentats.

Que a Granollers hi ha gran efervescència contra el Real Murcia, per la forma que ha emprat aquest club per endur-se'n el jugador professional granollerí Antoni Muñoz.

Que si la Federació Catalana no fa valer els drets del Granollers, uns quants entusiastes granollerins aniran a Múrcia i emportaran En Muñoz, sigui com sigui.

Que ara resulta que no es van emportar En Muñoz a Múrcia, sinó que fou ell qui es va presentar com caigut del cel, i va demanar que el deixessin entrenar.

Que a Múrcia hi ha un club titulat Imperial que, seguint ordres del Real Murcia, ha demanat la baixa o condicions pel trasllat d'En Muñoz.

Que ens agradaria molt saber si aquest Imperial de Múrcia posseeix camp de joc i qui és el mecenes. Recordem que a Catalunya hi havia clubs inscrits a la Federació que el camp de joc el tenien sembrat d'aïfals, de blat o bé de naps.

Que Santpere, l'entrenador del Múrcia, fou qui va "convèncer" el pare d'En Muñoz, mitjançant unes quantes "satisfaccions", que "su hi jo" jugaria com el Real Murcia, perquè este club era més poderós que el de la ciutat del Vallès.

Que el Granollers està disposat a jugar-se la camisa en aquest assumpte, i no parà fins aconseguir donar una "lligó" al Real Murcia, tot i que aquest és de primera categoria.

Que el Real Murcia quan vegi les coses mal parades donarà la llum a En Santpere, intenció que ja fa temps porten de cap, però no l'han posat en pràctica, per no trobar excuses justificades.

Que sobre els reglaments federatius si la Federació Catalana i la Nacional no castiguen com es mereixen els clubs que, com aquest, prescindixen del que es compromet a respectar quan ingressen a la Federació.

Que aquest cas podria portar fatals conseqüències per a algú que no s'ho pensa; i

Que Santpere figura en el fitxer d'indesitjables del club granollerí.

Que a Girona s'ha constituït el Col·legi d'Àrbitres, presidit per En Vinyes.

Que En Salmer es el secretari.

Que també hi ha En Gibert.

Que ja patirem?

Que "Albertito", el president del Girona, havia dimisit en constatar el fracàs d'En Poc.

Que fou molt celebrat el nou rècord dels 1.500 metres que ha batut Esteve.

Que els nois d'En Peus cada dia fan quedar més bé el mestre.

Que el dia 24 se celebrà una vetllada de boxa a Santa Coloma de Farnès.

Que En Sureda no sap encara que el seu nom roda pels diaris com a organitzador.

Que el Balears, de Palma, té concertats dos partits amb el Girona Esportiu, d'Alger, però la Federació Regional s'hi oposa, perquè no vol que els blanc-blaus exhibeixin les seves facultats futbolístiques per l'extranger, com van fer a Buenos Aires.

Que el C. E. Santpolenc està en tràmits per adherir-se a la Federació Amateur de Futbol, i que ja es parla de la possibilitat que entri de Campionat. És molt comentada aquesta decisió del Santpolenc.

Que la Joventut Esportiva de Flix està ja federada.

Que entrà ja enguany al campionat.

futbol amateur de les comarques.

A TARREGA

Dia 15

L'Espanyol i el Badalona empaten a 3 gols

Tal com estava anunciat, el segon partit de festa major jugaren els equips del Badalona i de l'Espanyol. Els badalonins s'emportaren la copa Hispano-Targarina per mitjà dels còrners.

El senyor Cardús, del Col·legi amateur, arribà els còrners a així: Casanoves, Borràs, Rafà, Mena, Font, Cristó, Segura, Traiter, Piquer, Redon i Tejedor, pel Badalona; i Aznar, Martínez, Moliner, Paus, Itarte, López, Prat, Ribes, Espino, Muñoz i Jover, per l'Espanyol.

Surt el Badalona a tot tren. Sembla de bon principi un bell encontre. Als set minuts de joc marca el primer gol. Poc després empatà l'Espanyol. El joc és molt mogut. Les portes són atacades i el Badalona se salva de dos xuts de Prat, els quals no són gols per poca sort.

Torna a reaccionar el Badalona per marcar novament. Aznar, poc ajudat per la defensa, es veu perfortat novament. Des d'aquest moment l'Espanyol cerca l'empat i no tarda a produir-se, a 2 gols, i s'acaba el primer temps.

Encomençar el segon, els equips cerquen el gol de la victòria i el partit esdevé molt mogut. L'Espanyol marca el tercer gol, i quan faltaven escassament quinze minuts, el Badalona marca l'empat per mitjà de Cristó. Des d'aquest moment el Badalona ataca de ferm; li dona coratge el públic, el qual es mostra hostil als equips espanyolistes.

Acaba el partit amb un empat a 3 gols. L'àrbitre ha sortit bé del seu començament, i el públic, qui complia el camp, potser s'ha mostrat excessivament hostil als forasters, cosa poc esportiva.

Dia 16

Tercer partit de festa major. Amb escàs públic, ens presenten, com a fi de festes, els equips Espanyol i Júpiter. El senyor Cardús arreglarà així els equips: Aznar, Martínez, González, Paus, Itarte, López, Prat, Ribes, Espino, Muñoz i Jover, per l'Espanyol; i Llopis, Taragó, Busot, González, Rosales, Sancho, Morales, Barceló, Montoliu, Llopis, per Júpiter.

Surt l'Espanyol contra sol. De bon principi Prat marca el primer gol. Contra-ataca el Júpiter. Muñoz marca el segon gol. Ataca el Júpiter, Córner contra l'Espanyol, sense resultat. El Júpiter ataca de ferm, però la sort li és adversa quan Mas avança sol. Es torquen els mitjos i defenses per marcar el primer gol. Ataca l'Espanyol. Targó comet penalty, i tercer gol espanyolista.

Després de parlar-lo Llopis, el joc esdevé anivellat però mogut. Córner contra el Júpiter, sense efecte. Es retira Llopis i surt Rodríguez. Ataca el Júpiter i contra-ataca l'Espanyol. Córner del Júpiter; va a fora. Poc després Prat marca el quart gol. El Júpiter ataca, però no té sort, car el pal salva jugades que semblen gol segur. Córner Espanyol, a fora. Contra-ataca l'Espanyol, i gol que marca Ribes. Poc després acaba el primer temps. En començar el segon temps, Chopita ocupa el lloc d'Aznar. El Júpiter ataca de ferm; el joc és a la porta Espanyolista i Sancho ho aprofita per marcar el segon gol. El públic es torna cridaner contra l'Espanyol. Se'n profita el Júpiter i marca el tercer, per mitjà de Rosales. El joc es situa davant de porta i Prat marca el sisè. Poc després, penalty contra l'Espanyol i el quart gol del Júpiter. Des d'aquest moment el públic no para d'escridassar contra l'Espanyol i els jupiterencs marquen el cinquè. L'atac del Júpiter és intens. En un atac del Júpiter, Martínez es lesiona seriósament. Es retirat del camp i a la poca estona acaba el partit amb el resultat de 6 a 5 a favor de l'Espanyol.

El públic en aquest partit ha mostrat massa la seva hostilitat contra l'Espanyol, el qual segurament servirà d'aquestes dates un trist record. L'àrbitre, senyor Cardús, umbrat les cridories, ha estat enèrgic en tot l'encontre.

A IGUALADA

El F. C. Cardona fou batut per l'Ateneu Igualadí per 7 gols a 2

El resultat d'aquest partit diu bé prou l'avantatge que tingué l'Ateneu damunt el F. C. Cardona, primer equip.

Malgrat la ferma voluntat que demostraren els visitants, no fou prou per a contenir la superioritat del nostre primer equip local, tot i que no jugà com ho fa altres vegades de conjunt.

Així fou com a la primera part es trobaren dos equips igualats. Fou d'aquesta manera que en jugada feliç del seu extrem esquerre Soler i, marcaren el seu primer gol. Entremitjà es tiraren dos còrners contra el Cardona i un conta l'Ateneu, sense resultat.

Després d'un atac ateneista, la pilota és rematada per dos o tres davanters igualadins, fins que Soler,

més afortunat, aconseguí l'empat.

El joc tal vegada no decaixé per ganes de jugar, però l'Ateneu, que trobà fàcil contrincant, no ens fa gaudir com en dies dels seus afortunats.

Passa l'Ateneu a major dominador i Enrich recull una passada de Claramunt i fa el segon gol per als de casa. I és el mateix jugador qui, poc després i amb una bona capcinada, fa el tercer gol.

Els forans no afebleixen i fan avenços al marc ateneista, i a la fi, d'un cop franc arran mateix de la ratlla de càstig. Piquer II tira molt bé i fa el segon per als seus.

A la poca estona acaba la primera part.

I vindrà la segona, la qual, llevat dels primers moments, és de joc igualat, i d'ací en avant la pilota ja no sortirà del camp del Cardona, puix que l'Ateneu els ha atacat i tots els seus equípilers ataquen el marc de Canals.

Els locals es cansen d'atacar i obtenen un penalty que perdonen. Al minut, un al re penalty, i Soler tira dret per marcar el quart gol.

I així, amb un domini que adueix fa pena, l'Ateneu acumula gols. Soler aconseguí el cinquè. Orobígit el sisè i Claramunt el setè.

El partit no ha donat res de si, i més que tot, per ésser el Cardona molt inferior al nostre Ateneu.

A les ordres de Freixes, foren els equips:

F. C. Cardona: Canals, iSra, Nela, Forit, Casanoves, Rovira, Maler, Soler II, Piquer, Clauselles i Soler I.

Ateneu Igualadí: Enrich (F.), Alegre, Castells, Massó, Torner, Orobígit, Soler, Morera (després Sastre), Enrich, Claramunt i Domènech I. — FONT-VELLA.

A CAPELLADES

Per solemnitzar el triomf del finit torneig comarcal, que ha elevat el C. E. Capellades a campió de la comarca d'Igualada, el passat dia 14 va celebrar-se a la riallera vila de Canelles la diada esportiva a honor i homenatge dels jugadors campions.

A les quatre de la tarda, al camp d'esports, tingué lloc un partit de futbol entre el nostre primer equip i una selecció de la U. E. Vilafranca. El partit no va oferir cap interès; donada la superioritat del Capellades, aquest va decidir-se als primers minuts de joc, i de la mateixa manera que vam guanyar per 7 gols a 1, hauríem pogut millorar encara més el marcador.

Alguna bona jugada de la davantera, sobresortint com sempre el petit "Sabateret". Marcaren els gols: "Sabateret" (2), Creso (2), Vallès i Puigueras, pel Vilafranca, el davant centre.

Acabà el partit, a la fonda del Jordi tingué lloc l'anat de germanor, on es reuniren uns seixanta comensals.

Ocupà la presidència el president del Club, senyor Nibot, acompanyant-lo la seva distingida esposa. Directiva del Club Esportiu Capellades i senyora de Guasch.

A l'hora del xampany parlaren el senyor Nibot, com a president del Club; Llopis, capità del primer equip, i el president de l'Altava Cultural d'Igualada, organitzadora de l'actual torneig. Tots brindaren per l'èxit del torneig d'enguany sigui encara augmentat en anys pròxims, igualment que per la unió i prosperitat del C. E. Capellades.

Finalment, al saló de la Lliga Comercial tingué lloc un animat ball, a honor dels jugadors i de les gentils damiselles admiradores i entusiastes dels colors del nostre Club. — CLIVE BROOK.

A INCA

Balears, 1 - Constància, 0

Diumenge es va jugar el partit corresponent al torneig "Copa La Rambla", entre els equips esmentats. Curà de l'arbitratge el senyor González, del Col·legi Balear, i assistí nombros públic.

Els jugadors s'arreglaren així: Constància: Bonafé, Arrom, Alzina; Coll, Estelric, Eloi; Seguí, Pericas, Barber, Ordines i Peris.

Balears: (Handicapat per desqualificacions). Valls: Ferrer, Cerdà; Arboc, Morante, Moyà; Pasqual, Mari, Xifoni Pons i Pasqual.

La primera part va ésser de domini altern, encara que el veritable perill ha estat, en moltes ocasions, a la porta del Balears. Als cinc minuts de començar s'ha marcat el primer gol, rematat per Pous i aprofitant haver caigut la pilota de les mans del porter del Constància. S'han tirat quatre còrners contra el Constància i dues contra el Balears. Aquest primer temps acabà amb un gol a cap a favor dels Balears.

La segona part fou del domini del Constància, que tirà sis còrners contra la porta del Balears i que gràcies a la defensa no va marcar diversos gols, uns vegades perquè Valls actuava molt encertadament, i d'altres perquè la dissort acompanyava el Constància. L'arbitratge, bé i el públic, una mica excitat, però sense promoure incidents dignes de censura.—C.

Orquestrina GATZZ-HAARA

J. Reynés - Tapineria, 35, 1.er

A SANT SADURNI D'ANOIA

C. E. Anòia, 15 - C. E. Martorell, 2

El passat diumenge, dia 14, se celebrà el partit de futbol el resultat del qual fou de 15 a 2 gols a favor de l'equip local.

Deut a la competició de joc que tenen els equips de l'Anòia l'equip forà no pogué contenir els atacs que continuament feien a la porta seva, i a més l'esmentada punteria dels davanters de l'Anòia fou que s'acabà el partit amb un score tan elevat.

A GANDESA

J. E. de Flix, 1

Centre d'Esports Gandesa, 0

Amb motiu de la festa major se celebrà un partit de futbol entre els primers equips esmentats, dins un marc nombros de públic, i amb una correcció i entusiasme admirables.

Ja de bon començament s'accentuà per part dels visitants un lleuger domini, que fa empar a fons els nostres; aconseguí un franc domini que no minva en tota la primera part, posant en perill la porta del Flix, que dona lloc a parades superbes del seu porter.

Final el descans, es repren novament el partit. Observem per part dels nostres proves paleses de cansament, degut a l'esforç realitzat i ésser tercer dia de festa; no obstant això,

aguanten les escomeses del Flix, que juga incansable.

El nostre porter té ocasió d'emprar-se, go que no havia pogut fer en la primera part, degut a la tasca de la nostra línia defensiva, que jugà admirablement, amb l'ajut del mig centre que fou el millor de tots vint-i-dos.

El joc del Flix deixà una bona impressió, i donà proves que és un equip de classe, i que fa honor al nom que ve adquirint amb les seves victòries.

No cal dir com desitgem i esperem de la gentilesa del Flix poder fer la revenja amb una torna-visità.

A ARENYS DE MAR

El diumenge dia 14 tingué lloc al camp d'esports de la U. E. Arenys un encontre de futbol entre l'equip titular i la Penya Portes-de Mur, el qual finí amb el triomf esclatant de l'equip local pel resultat de sis a dos.

L'encontre fou el més bell i més disputat de tots els partits efectuats al nostre camp d'ençà de la seva reobertura.

L'equip local actuà amb desigs de rescabalar-se de migrades actuacions precedents, la qual cosa aconseguí amb escelix, i es féu creditor a les xardoroses ovacions amb què el nombros públic congregat premià la seva taca.

L'equip forà, d'indubtable vàlua, esdevingué impotent, malgrat el seu entusiasme per a anular el joc intel·ligent desplegat pels nostres.

De la U. E. Arenys excel·liren en llur actuació Doy i Martí, veritables artífexs de la victòria.

Els següents en mèrits Prat i Coll.

De la Penya Portes-de Mur, destacaren Cirera, Laplana i Caroz.

Assoliren els gols: per a l'equip local, Martí (4), Coll i Bas, i per l'equip forà, Roca.

L'arbitratge de Salvador Soler, afortunat.

A AGRAMUNT

Apol de Badalona, 1

F. C. Agramunt, 0

Ahí va jugar-se al camp d'esports del F. C. Agramunt, i davant de molt de públic, aquest partit, que era esperat amb molt d'interès.

El resultat no diu el que l'encontre fou, ja que durant els 90 minuts de joc el domini correspongué gairebé sempre a l'equip badaloní, que no aconseguí marcar més degut al poc encert dels seus davanters en el xut a gol.

Prova del seu domini són els dos penalty que a la primera part tingueren a favor seu, i que tiraren noblement a fora, essent molt aplaudits.

El gol de la victòria de l'Apol el marcà Balada, i els equips s'alinearen de la forma següent:

AGRAMUNT.—Vilafranca, Jover, Codina, Solà, Adell, Marsà, Santes, Bries, Manet, Lluelles i Farrell.

APOL.—Soldevila, Roure, Sánchez, Mons, Pérez, Bonet, Gascón, Belando, Balada, Palomeres i Boada.

A SANT POL

O. E. Santpolenc, 3

Penya Portes-de Mur, del

R. O. D. Espanyol, 2

Ahí es jugà al camp local aquest partit, amb el resultat més amunt notat.

El Club local continua, doncs, imbatut encara des del dia de la inauguració del seu camp.—Corresponsal.

A FIGUERES

La U. E. Figueres guanya el Mollet S. C. per sis gols a un, adjudicant-se la Copa ofrena de l'Ajuntament de mollet

Ahí, al camp del Monjos, van jugar els equips que encapçalaven aquestes ratlles, guanyant el Figueres per 6 a 1, després d'un magnífic partit, en el qual sempre foren dominadors.

El camp presentava un magnífic aspecte.

Sota les ordres del senyor Rovira els equips s'alinearen de la següent manera:

S. C. MOLLET.—Castellsegúes, Lluís, Busquets, Sang, Rosell, Quintana, Notrariers, Amador, Ferreres, Eloi i Ros.

U. E. Figueres.—Bru, Prats, Santamaría, Medina, Madern, Vernet, Jordà I, Sala, Gimbernat, Pinadell i Jordà II.

Els gols han estat marcats per: Pinadell (2), Sala (2), Gimbernat (1) i Madern (1).

En acabar el partit, per mitjà d'un conseller de Mollet s'ha lliurat la Copa ofrena al capità del Figueres, en mig d'una gran ovació.

Han sobresortit, pel Figueres, tots, per l'entusiasme amb què han jugat.

Pels de Mollet, els millors Notrariers, Ros, Castellsegúes i Quintana.

Els altres, passadors.

L'àrbitre, senyor Rovira, bé per als de casa; per als forasters, quan es perd, malament.

A GIRONA

Girona F. C., 4

La Bisbal, F. C., 1

Ahí tingué lloc a l'Estadi de Vista Alegre un interessant partit entre els propietaris del camp Girona F. C. i La Bisbal F. C.

La victòria es decantà pels locals, després de la mitja part, que Poch fou substituït per Comes i Jiménez per Escuder.

El resultat fou de 4 a 1.

Arbitrà Roset, bastant insegur.

REUS

Reus Esportiu, 3

U. E. de Vilafranca, 1

Diumenge passat, a l'estadi dels reusencs va tenir lloc aquest partit, que tingué l'encert de mobilitat part de l'afició cap a l'estadi, demostrant-nos que encara a Reus queda públic per al futbol, cosa que ens alegra.

El partit no va tenir molt d'interès, tret del primer quart d'hora que valgués, per tot; pocs minuts després de començar, ha estat castigat el Reus amb un penalty que per mal encert no ha estat gol. Ha transcorregut aquesta part amb un lleuger domini del Reus, que tot i la dissort, ha aconseguit dos gols, obra de Llopis i de Clapel.

La segona ha estat menys interessant i el domini alternat. Han estat castigats els vilafranquins amb un penalty, que Llopis ha transformat en gol. Els forasters han aconseguit el de l'honor, com vulgarment es diu, mitjançant Pena, i el partit ha acabat amb un domini altern.

L'arbitratge a càrrec del president de la secció de futbol del Reus Esportiu, força encertat aquesta vegada, demostrant-nos que quan vol, en sap.

Els equips foren els següents: Reus Esportiu.—Sans, Guasco, Font, Margalef, Bergés, Fornés, Ricardín, Capell, Domingo II, Llopis i Climent.

U. E. Vilafranca.—Surres, Miró, Berroyo I, Berroyo II, Ardiaco, Feliu, Pallarés, Roca, Penya, Gualt i Munta.

El reserva del Reus Esportiu ha jugat a Montroig, contra el F. C. Montroig.

El resultat ha estat d'un empat a dos gols.

Els gols del Montroig els han marcat.

Recordem-vos que dimecres, a Les Corts, hi ha partit benèfic.

DE SANT FELIU

ASant Feliu de Llobregat actua i d'una manera certament particular, la "Penya XP", composta de quinze socis del Santfeliuenc F. C., i gairebé tots ells ex-jugadors.

Darrerament, al camp del Santfeliuenc ha tingut lloc un partit a profit de la família de l'exsoci Mateu Cortés, mort fa poc, entre el "Carotes" d'U. E. S. i la "Penya XP", que comptaven a quatre gols.

No sabem fins on arriba l'harmonia entre el Santfeliuenc i la Penya XI, però tot fa pensar que és una amistat del gat i la rata.

El jugador Mas, que prengué part al partit contra el "Carotes", demana la baixa per a tal fi, i ara sabem que el Santfeliuenc vol castigar-lo perquè no podia jugar-hi.

S'espera amb ansietat conèixer en què consistirà aquest càstig.

No sabem, que ho sabem de seguida, ja ho comentarem al vinent número.

UN "PLANTE" QUE VA SORTIR AL REVES

Amb motiu de la festa major d'Olot, uns jugadors titulars d'aquest cercle cercaren la signatura dels components del primer onze per obtenir del Consell directiu la gratificació de deu pessetes per partit. En rebre aquestes seves previsions, varen intentar fer el "plante", però els va sortir tan malament que, incitats els signants no personalment a la demanda a fer acte d'adhesió al club, varen quedar convençuts del trist paper que feien "d'amateur marron" i varen fer "figa" els sis promotors de tal atzagada.

L'endemà els jugadors Oliver, Descaig, Sàez, Massó, Puig i Bernades rebien una carta del club notificant-los que prescindien del seu "amateur" (?) concurs. Si aquests jugadors s'haguessin donat, que entre ells n'havia un que portava la negra, i s'haurien pensat que els havia de sortir tot al revés.

EL CAS MARTI, ENCAIX